

[Else-Merete Ross.]

tigt princip. Men netop af den grund, fordi jeg synes, det er en god tanke, synes jeg, den er blevet kompromitteret af dem, der har misbrugt denne ordning, og derfor har jeg været villig til at gå med til, at man strammede betingelserne. Jeg synes, vi har talt så meget om ejerlejligheder, derfor gik jeg ikke nærmere ind på dette, men jeg vil sige, at den stramning, der er sket nu, synes jeg må være en imødekommelse af meget af det, som hr. Helge Nielsen har sagt, og at han i hvert tilfælde må være tilfreds med, at vi mødes på dette sted.

Hr. Kaj Andresen sagde, at han ikke rigtig havde forstået, hvad jeg mente om rentesikring, og mente, jeg måske var gået ind for en fortsættelse af en rentesikring. Jeg sagde: Inden vi begynder en drøftelse af en eventuel fortsættelse af rentesikringsordningen, og sagde bagefter, at jeg mente, vi var nødt til at drøfte, hvad der eventuelt skal afløse rentesikringsordningen, allerede på dette tidspunkt. Jeg har forsøgt at sætte mig ind i denne gule bog, men det er meget svært på to dage at få et standpunkt til, hvordan man kunne tænke sig at afløse rentesikringsordningen. Rent foreløbigt kunne jeg sige, at jeg ville være interesseret i at billiggøre lejen i de første år ved hjælp af lån, altså en rentehensstandsordning, hvis man kunne komme ind på det, som en afløsning af tilskud. Lån ville tiltale mig mere end tilskud. Men det er altså lidt tidligt for mig at tage et standpunkt til dette.

Boligministeren (Hastrup): Må jeg over for hr. Helge Nielsen bekræfte, at 1961 gælder i København, uanset at landsbyggelovens bestemmelser ikke gælder Københavns kommune. Man kan sige, at der er andre motiveringer for at vælge 1961, end at det var ikrafttrædelsestidspunktet for landsbyggeloven, nemlig også dette, at man må formode, at de ejendomme, der er opført efter 1961, er af en særlig kvalitet.

Må jeg endelig sige til hr. Kaj Andersen, at hr. Kaj Andresen har selvfølgelig ret i, at regeringen kan gennemføre, hvad den vil. Jeg erkender ganske åbent, at regeringen meget nødig vil ende med at befinde sig i den situation, at den bare skal gennemføre, hvad den vil. Det mener jeg ikke alene af saglige grunde — for selvfølgelig vil et aktivt bidrag

til udformningen af disse ting fra socialdemokratisk side også have en saglig værdi — eller af politiske grunde — fordi regeringen skulle være specielt ængstelig i boligpolitikken — men det mener jeg også, fordi de beslutninger, vi træffer her, jo er beslutninger, der rækker langt frem, og derfor har de politiske partier en interesse i at opretholde samarbejdet. Men hvis det skal være sådan, som hr. Kaj Andresen siger, at regeringen kan jo bare gennemføre, hvad den vil, og det kunne „vor“ regering ikke, så må hr. Kaj Andresen ikke komme bagefter og sige, at regeringen ikke har vist samarbejdsvilje. Man kan ikke hævde begge synspunkter, at regeringen kan gøre, hvad den vil, og samtidig bebrejde regeringen, sådan som regeringen også blev bebrejdet, at den ikke ville vise samarbejdsvilje.

Foreløbig vil jeg sige, at dette lovkompleks er en invitation til folketinget til forhandling, og selv om jeg erkender, at invitationen ikke ligefrem er blevet modtaget, som om den var på parfumeret brevpapir, opfatter jeg det dog heller ikke på den måde, at man vil undlade at drøfte tingene, og jeg håber, at disse drøftelser hurtigt kan komme i gang i folketingets udvalg.

(Kort bemærkning).

Kaj Andresen: Jeg ved ikke, om jeg overhørte i hr. Knud Østergaards indlæg, at der kom noget om nogle anbefalinger af eller tilslutning til vore forslag. I hr. Knud Østergaards stærke opfordring til socialdemokratiet om at gå ind i et samarbejde om de forslag, der nu ligger her, hørte jeg ikke ét ord om, at man samtidig ville gå ind og forhandle om vore forslag. Vi har jo nævnt, hvad vi mener er løsningen på denne sag her. Jeg hørte ikke noget fra hr. Knud Østergaard.

Og så vil jeg gerne spørge fru Else-Merete Ross, der taler om rentesikring, og at det radikale venstre vil overveje, hvad der skal afløse rentesikringen: Hvorfor vil det radikale venstre afvikle rentesikringen?

(Kort bemærkning).

Helge Nielsen: Jeg var egentlig ikke meget i tvivl om, at 1961 også kom til at gælde for ejerlejligheder i København. Det, jeg var i tvivl om, var, om landsbyggelovens krav skal opfyldes, om de også kommer til at gælde for ejerlejligheder i København, hvor landsbyggeloven i øvrigt ikke gælder.